

підлегли хочуть досягти чогось, але поодинці вони би цього не здійснили. Менеджер повинен здійснити декілька речей, а саме: вирахувати їхні робочі цілі, здійснити поділ по групах, надати їм інформацію та можливість самостійно приймати рішення.

5. Менеджмент навпаки. Відповідно до сучасного нейроменеджменту, найефективніше працюють ті менеджери, які відійшли від сталих правил. А саме: перестали змушувати працівників слідувати точному списку роботи, не проявляючи при цьому власної ініціативи. Заохочення або ж критика – не є дієвими методами в ефективному управлінні, якщо вони не співпадають з очікуваннями працівника. Краще, що може зробити управлінець – це створити середовище, в якому співробітники самостійно обирають необхідну поведінку [1].

6. Які лідери ведуть за собою. Традиційному менеджеріві притаманні авторитарні риси характеру, а його методи управління схильні до залякування, жорстокої дисципліни, та чи ефективно це у довгостроковій перспективі? Ні. Суть управління полягає не в тому, щоб змусити працівників робити те, що хоче він, а розповісти їм історію так, щоб вони захотіли зробити це самі.

Отже, для того, щоб стати хорошим менеджером не потрібно слідувати стереотипам, які склалися століття тому. Потрібно постійно вдосконалюватись, вивчати людей, рахуватись з їхнім ментальним світом, вміти знаходити компроміс та працювати в команді. Можна читати багато літератури, ходити на різні курси, конференції, але якщо у вас не зміниться мислення, то вам ніколи не стати справжнім лідером і ефективним менеджером.

Перелік використаних джерел:

1. Київстар Бізнес Дайджест. Випуск № 10
2. Джейкобс Ч. С. Нейроменеджмент. – К.: Companion Group, 2011. – 208 с.
3. Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki>.

Кузів Любов

Тернопільський національний економічний університет

ВАЖЛИВІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМИ ЗАГАЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В ДІЯЛЬНІСТЬ ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах переходу до ринкових відносин питання якості є актуальним для всіх країн, галузей, установ і організацій, є багатогранним і має політичний, соціальний, економічний, науково-технічний та організаційний аспекти. Виникає потреба пошуку кращих управлінських рішень, удосконалення управління в плані якості. Сучасному етапу розвитку ринкової економіки притаманні значні трансформації, обумовлені динамічними процесами як на національному, так і на глобальному ринках. Це зумовило становлення нової концепції якості, фактично спроможної адаптуватися до сучасних вимог ринку.

Загальний менеджмент якості (англ. Total Quality Management – TQM) – це модель управління компанією, яка означає підхід, націлений на якість, заснований на участі всіх її членів і спрямований на досягнення довгострокового комерційного успіху, шляхом збалансованого задоволення усіх зацікавлених сторін: починаючи від кожного працівника, постачальника, споживача і закінчуючи суспільством в цілому.

Система загального управління якістю виникла в результаті удосконалення підходів до управління якістю. Вона увібрала в себе все найпрогресивніше, що було характерне для попередніх концепцій управління. Тому, модель TQM є комплексною, і орієнтованою на безперервне поліпшення якості, мінімізацію виробничих витрат, постачання точно в строк, залучення до діяльності підприємства з постійного поліпшення якості всього персоналу. Це новий підхід до управління організацією, який поєднує основні існуючі методи й технічні засоби в науково обгрунтованій системі. Іншими словами, TQM – це філософія організації, заснована на прагненні до якості й практики управління, що приводить до загальної якості [2, 279–288].

Ринкова орієнтація економіки України вимагає від підприємств адаптуватись не лише до умов ринкового середовища, які змінюються, а й до швидкості цих змін. Найефективніше цього можна досягти, на підставі реалізації вимог міжнародного стандарту та системи загального управління якістю. Тому, підприємства, які прагнуть ефективно функціонувати у ринковій економіці, мають сформувані політику в сфері якості таким чином, щоб вона стосувалася діяльності кожного працівника, а не тільки якості пропонованих продуктів/послуг. У політиці мають чітко визначатися рівні стандартів якості роботи для конкретної фірми та аспекти системи забезпечення якості.

Таким чином, впровадження системи загального управління якістю в діяльність вітчизняних підприємств надасть їм ряд конкурентних переваг, забезпечить зростання продуктивності та ефективності господарської діяльності, і призведе до отримання позитивного економічного ефекту підприємством в цілому.

Перелік використаних джерел:

1. Коваленко В. П. Теоретико-методологічні аспекти управління якістю / В. П. Коваленко // Ефективна економіка. – 2010. – № 7. – [Електронний ресурс]. – [Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=254>].
2. Ланциські Є., Мрук Х., Янушек Х., Личак Я., Матушак-Фляйшман А. Основи комплексного управління якістю (TQM) / Київський національний торговельно-економічний ун-т / М. Г. Бойко (пер.з пол.). – К. : КНТЕУ, 2006. – 289 с.